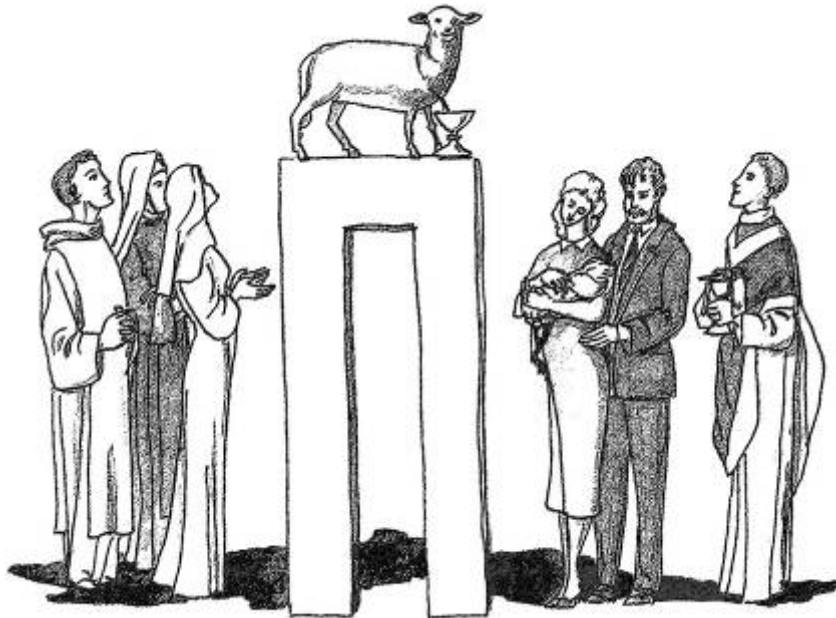

TÝDEN MODLITEB ZA POVOLÁNÍ
KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU
22. 4. - 29. 4. 2007

TÉMA: Povolání ve službě společenství církve

Pro vnitřní potřebu vydala
Konference vyšších představených mužských řeholí
a Konference vyšších představených ženských řeholí
v České republice

Praha 2007

**MODLITBA SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI.
ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ
A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU**

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou
početná a svatá kněžská povolání,
která by udržovala živou víru
a střežila převzácnou památku tvého Syna
prostřednictvím kázání slova
a udílením svátostí,
jimiž. Otče, ustavičně obnovuješ své věřící.

Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře,
kteří budou pozornými a zapálenými strážci Eucharistie,
která je svátostí Kristova největšího daru
pro vykoupení světa.

Povolej služebníky tvého milosrdenství,
kteří by prostřednictvím svátosti smíření
rozdávali lidem radost ze tvého odpuštění.

Dej, Otče, ať církev s radostí přijímá
četné inspirace Ducha tvého Syna
a ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením
pečuje o povolání ke kněžství
a k zasvěcenému životu.

Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům,
zasvěceným osobám i všem pokřtěným křesťanům,
aby věrně naplňovali své poslání
ve službě evangeliu.

O to prosíme skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Maria, Královno apoštolů, oroduj za nás!

Výzva k modlitbě

Začátkem března se uskutečnil modlitební most, satelitní přenos setkání Svatého otce Benedikta XVI. s univerzitní mládeží Evropy a Asie. Přímé televizní setkání se uskutečnilo se 12 místy na obou kontinentech, kde byli většinou v katedrálách shromážděni univerzitní studenti se svým biskupem. Měli postupně živý vstup do televize, který všichni viděli: zpěvy, četba z Písma, zkušenost, modlitba biskupa. Ve druhém kole, po příchodu Svatého otce do auly Pavla VI., i společná modlitba tajemství růžence světla spolu s ním. Předříkávání konala vždy mládež jednoho místa a účastníci na všech místech odpovídali. Prožil jsem konkrétní univerzalitu modlící se církve. Říkám to proto, abychom si při útočení na nebesa uvědomovali tuto živou univerzalitu v modlitbě, i když nemáme zrovna most televizní, ale „jen“ most Ducha Svatého, který nás spojuje s modlitbami za povolání na celém světě, kdykoliv klekáme k modlitbě... „Univerzální“ zmrtvýchvstalý Kristus je takto „světově“ uprostřed nás a modlí se s námi. Jan Pavel II., blahé paměti, nás v tomto směru vyzýval upřít zrak na Krista jako společenství. Ježíšovo slovo „proste“ platí ne pouze pro jednotlivce či malé skupiny, ale především celému společenství církve... Když zaujíme tento postoj a modlíme se „v jeho jménu“ s bratry a sestrami na celém světě, má naše modlitba „univerzální“ sílu. My spojujeme své prosby s jejich modlitbami a oni zase s našimi. A můžeme také lépe vidět účinnost modliteb. V celocírkevním měřítku, jak je patrné z papežské ročenky, je v různých částech světa silný růst kněžských povolání. Roste také počet každoročně svěcených novokněží. I na tomto růstu máme podíl svými modlitbami, i když u nás tento pohyb je zatím méně znatelný.

V minulých letech jsme opakovaně vyslovovali výzvy k modlitbě ve smyslu Ježíšova slova. Letos chci vyzvat k tomu, abychom se modlili s důvěrou, nadějí a větším spolehnutím, že Pán nenechá žádnou modlitbu nevyslyšenou a že růst povolání, který ve světě probíhá, přijde i k nám. Takovou důvěrnou modlitbu Ježíš nemůže oslyšet.

*Kardinál Miloslav Vlk
arcibiskup pražský*

PŘÍMLUVY

Milí bratři a sestry, jednomyslně a s důvěrou se obraťme v modlitbě k Bohu, svému Otci, aby jeho milost stále obnovovala církev a působila změnu v lidech:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Modleme se, aby v církvi nikdy nechyběli ti, kdo by v kněžské službě pracovali oddaně a s láskou na posvěcování Božího lidu.
- ⇒ Modleme se, aby v žádné křesťanské obci nechyběl pastýř, který by hlásal evangelium, slavil Eucharistii, vyučoval ve víře a posiloval trpící.
- ⇒ Modleme se, aby mladí muži, kteří cítí volání k řeholnímu životu, měli sílu překonat překážky a s radostí následovali Krista chudého a poslušného.
- ⇒ Modleme se, aby mladé dívky, které jsou Bohem povolány, pocítily radost z toho, že se zcela zasvětily Kristově lásce životem v rozjímání a ve skutcích lásky.
- ⇒ Modleme se, aby bylo dostatek poslů evangelia, kteří by hlásali Krista těm, kdo ho ještě neznají.

Přijmi, Pane, prosby své církve a tvé milosrdenství ať nám dá, v co se pro své nepatrné zásluhy neodvažujeme doufat. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

Povolání následovat Krista

Slovo povolání má dnes řadu významů. Hovoříme-li jen o duchovním povolání, myslíme už na celou škálu různých způsobů, jak se takové povolání naplňuje. Jedni jsou Pánem posláni k apoštolátu, jiní k službě lásky či ke kontemplaci, někteří do misí, jiní k vyučování nebo ke kněžství či vedení druhých ve společenství církve. Všem těm posláním však předcházelo povolání k intimnímu životu s Kristem, jak to ukázal Pán Ježíš už na apoštolech, které nejprve povolal k tomu, aby byli s ním. Být s Ježíšem není jen záležitost formačního období, kdy probíhá příprava na poslání či „výkon povolání“. Být s Ježíšem je základ, smysl i naplnění povolání apoštola a každého, kdo přijal Ježíšovo pozvání k zasvěcenému životu.

Při naplňování svého poslání můžeme narazit jako svatý Vojtěch na nepřijetí či neporozumění, nemít úspěch a nevidět plody svého snažení a námahy, ale ani to nás neodradí, pokud žijeme především své povolání k důvěrnému životu s Kristem. Svatý Pavel nás ujišťuje, že od Kristovy lásky nás nemůže odloučit nic, ani život, ani smrt. Důvěrné přátelství s Kristem vede k věrnému následování a připodobnění se mu. On sám pak v nás a skrze nás si buduje své království.

Ptáme-li se přesto, čím můžeme nejvíc prospět dnešnímu světu, který se víc než o Krista stará o své osobní štěstí, svobodu a pohodu bez námahy, zdá se mi, že bychom měli ukazovat štěstí života s Bohem a svobodu, ke které nás osvobodil Kristus. Svou zkušeností bychom měli lidstvu, které vymírá, protože není schopno přinášet ani tu nejzákladnější oběť ve prospěch vlastních dětí, aby mohlo mít budoucnost, pomoci objevit pozitivní hodnotu lásky, která se nezastaví ani před obětí. Jako už tolikrát v krizových situacích lidských dějin nabídl Bůh svou pomoc světu skrze zasvěcené osoby, může i dnes vyvést svět z jeho krize skrze ty, kteří budou s ním. On však čeká na mé ANO k jeho volání.

*Mons. Jan Graubner
arcibiskup olomoucký*

PŘÍMLUVY

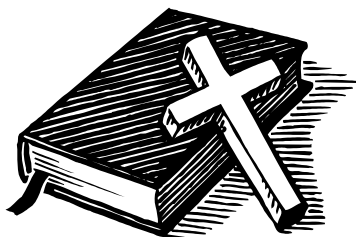
Modleme se společně k Pánu:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Prosme za mír od Boha sestupující, za Boží lásku a milost a za spásu našich duší.
- ⇒ Prosme za jednotu všech Božích církví.
- ⇒ Prosme za pokoj a dary Ducha Svatého pro našeho papeže Benedikta XVI., našeho biskupa N., všechny kněze, jáhny a celý křesťanský lid.
- ⇒ Prosme, aby se na všech úrovních projevovala, rozvíjela a sílila opravdová láska k církvi.
- ⇒ Prosme, aby vzájemná spolupráce uvnitř církve byla oporou těm mužům a ženám, kteří chtějí následovat Krista nerozděleným srdcem.
- ⇒ Prosme za všechny trpící a nemocné, ať jejich modlitby a oběti přinesou trvalý užitek v životě národa i církve.

Smiluj se nad námi a ochraňuj nás, Bože; shlédni na přímluvy Bohorodičky Panny Marie a našich svatých bratří a sester a vyslyš naše prosby skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

ÚTERÝ – 24. dubna 2007

Zasvěcený život

Velké poutače na dálnicích vyzývají kolemjedoucí „Odvaž se!“ Zda nabádají k nedodržování stanovené rychlosti 130 km/hod. na českých dálnicích či směřují svou výzvou k nevázanosti či bezuzdnosti v lidském životě, nebo jen chtějí provokovat vodopád prázdných slov, které vysílá homo sapiens sapiens bez ladu a skladu do éteru – nevím?

Ale jedno je mi jasné. Zasvěcený život jako každý svobodně prožívaný vztah v lásce a přátelství vyžaduje zodpovědnost, která se neobejde bez svobody a rozumnosti. Zasvěcený život je takový, který se pokouší o život v dokonalé lásce, což je pro člověka nemožné, ale je možné pro Boha. Dokonalá Boží láska, to je otevřená náruč Ježíše Krista. Kdo chce říci Bohu své ano, kdo chce svůj život dát do Božích rukou, ví, že dává slovo tomu, který své slovo, svou smlouvu dodržel a naplnil v Ježíši Kristu. Nemohu mluvit o přátelství či o lásce, když není na mě spolehnutí, když nechci dodržovat své slovo. Svoboda nespočívá v odvázanosti či nezodpovědnosti, a proto láska neexistuje bez svobody a svoboda neexistuje bez maximální odpovědnosti. Má-li být naše láska pokusem o dokonalost, pak musí být také pokusem o maximální odpovědnost. Nenechme se svést lákavými hesly různých poutačů, protože nás opravdu poutají, svazují, nepřinášejí žádnou svobodu. Chaos a zmatek nepřinesl nikomu štěstí.

*Mons. Dominika Duka, OP
biskup královéhradecký*

PŘÍMLUVY

Láska Krista, dobrého pastýře, přesahuje naše chápání. S důvěrou mu předložme své prosby:

Pane, smiluj se!

⇒ Pane Ježíši, plný lásky a smilování, odpusť své církvi její slabost a dej jí sílu, aby ti vydávala opravdové svědectví lásky Kristovy.

- ⇒ Vlož do srdcí svých vyvolených touhu po hlásání evangelia a pošli nové dělníky na svou vinici.
- ⇒ Učiň, ať stále hlouběji pronikáme k poznání tvé lásky, kterou nám projevuješ svou přítomností v eucharistii.
- ⇒ Dej nám milost, abychom se dovedli ztišit a naslouchat tvému hlasu.
- ⇒ Učiň z našich rodin společenství křesťanského života, schopná přijmout a doprovázet růst povolání k duchovnímu stavu.
- ⇒ Otevři srdce všech hlasatelů evangelia ke vzájemné spolupráci pro sdělování spásy.
- ⇒ Pomáhej nám všem, abychom hlásali evangelium nejen slovy, ale především životem, a dovedli rozpoznat potřeby doby a přijmout nové úkoly.

Pane, ty víš, co potřebujeme, smiluj se tedy a dej nám hojnost svých darů. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

Život podle evangelia

Drazí bratři a sestry,

je skutečně pozeňnaná chvíle, kdy člověk zjistí, že evangelium není jen biblická kniha nebo souhrn učení Pána Ježíše, nebo jen čtení o něm, ale že je to program života. Svatý František o tom píše ve své závěti s podivuhodnou prostotou, jednoduchostí a jasností ze své zkušenosti: „Sám Nejvyšší mi zjevil, že mám žít podle svatého evangelia.“

Dovolil bych si říci, že nejkrásnější slova evangelia jsou: „Pojď a následuj mě!“ Je to prostinké, ale plné moci, lásky, zodpovědnosti a důvěry Pána Ježíše vůči těm, kterým to říká.

Je to výzva k pohybu: „Pojď.“ Ale to nejkrásnější je, že říká: „Pojď za mnou.“ On jde před námi. On je náš učitel, vůdce, pastýř. On ví, co je v člověku.

S úžasem a radostí se dosud sám vracím ke slovům Panny Marie, která v Káně Galilejské řekla služebníkům: „Učiňte všechno, co vám řekne.“ Ona věděla, že cokoli Kristus řekne, má hluboký smysl, nic neřekne marně. A Panna Maria ví, že je vyloučeno, aby na to, co Pán Ježíš řekne, nebylo spolehnutí. Její kratičkový pokyn, její rada jsou plné pokoje a důvěry. Když ona slyšela, že se má stát matkou Mesiáše, docela upřímně vyznala, že tomu plně nerozumí, ale že má plnou důvěru v Boha, který jí oslovil. A souhlasila: „Ať se mi stane podle tvého slova.“ Evangelista Jan nejstručnějším možným způsobem zapisuje tu nejúžasnější věc, která se kdy stala: „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Svatý Jan po celém životě prožitém s Pánem Ježíšem, plný evangelia, s úžasnou radostí píše na stará kolena o své zkušenosti: „Co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, co jsme prohlédli a čeho se naše ruce dotkly, totiž o Slově života vám hlásáme – ano, Život se zjevil a my jsme jej viděli. Svědčíme a zvěstujeme vám Život věčný, jenž byl u Otce a zjevil se nám. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám, abyste i vy měli společenství s námi. A naše společenství je společenství s Otcem a jeho Synem

Ježíšem Kristem. A toto vám píšeme, abyste se radovali a aby vaše radost byla dokonalá.“

*Mons. Jiří Paďour, OFMCap.
biskup českobudějovický*

PŘÍMLUVY

Z celé duše a z celého srdce všichni volejme k Pánu:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Daruj své církvi pokoj a jednotu.
- ⇒ Žehnej našemu papeži i všem biskupům.
- ⇒ Veď teology a zpovědníky svým Svatým Duchem.
- ⇒ Žehnej všem bohoslovcům a jejich učitelům.
- ⇒ Posiluj nás svou milostí, aby farnosti byly společenstvími žitého evangelia.
- ⇒ Posiluj svou milostí rodiny, aby vytvářely dobré podmínky pro vznik a růst nových povolání k duchovnímu životu.
- ⇒ Posiluj svou milostí všechny, kdo se ti zasvětili, aby řeholní společenství vyzařovala do světa Kristova Ducha.
- ⇒ Povzbud' trpící a opuštěné lidi a dej, aby našli u křesťanů pochopení a pomoc.
- ⇒ Dej, aby ti, kteří se vyčerpali prací pro evangelium, dosáhli slávy Království.

Bože, ty můžeš učinit mnohem víc, než oč prosíme. Bud' tobě sláva v církvi skrze Ježíše Krista po všechny věky. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

Kněžství

Každé kněžské povolání je ve své podstatě veliký dar, který je nezasloužený a pochopitelně člověka přesahuje. Tuto skutečnost může dosvědčit každý kněz, neboť po celý svůj život zakouší, jak ho jeho povolání znovu a znovu překvapuje a přesahuje.

Co znamená být knězem dnes? To, co to znamenalo vždy – po 2000 let. Už sv. Pavel zdůrazňuje, že kněz je služebník Krista a správce Božích tajemství (1 Kor 4,1-2). Správce – a to je nesmírně důležité – není vlastníkem, ale pouze člověkem, kterému je něco svěřeno samotným Bohem, aby tento majetek odpovědně opatroval a spravoval. Kněz je Bohem obdařen dary spásy, aby je rozděloval všem, ke kterým je poslán. Kněz je tedy na prvním místě správcem Božího slova a všech svátostí. V síle Kristova povolání má kněz štědře rozdávat tato dobra druhým podle Ježíšova slova: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“ (Mt 10,8).

Co očekává dnešní člověk od kněze? V podstatě jenom jedno jediné: aby mu přinášel Krista. Všechno ostatní mu mohou a často také skutečně lépe přinášejí ti druzí. Kněz je pověřen hlásat Boží radostnou zvěst a cílem tohoto hlásání je, aby se každý člověk mohl osobně setkat s Kristem. A stejně tak je kněz dnes svědkem a nástrojem Boží lásky, odpuštění a milosrdenství. Toto poselství přinesl papež Benedikt XVI. světu ve své encyklice *Deus caritas est*, a proto vzbudila tato encyklika takový ohlas a zájem, dokonce i u nevěřících, neboť každý člověk touží po lásce, po odpuštění, které nikde jinde nenachází.

Ještě jedna vlastnost je u kněze důležitá. Protože je neustále ve styku s Bohem, který je svatý, je i kněz povolán k této radikální svatosti. Lidé a zvláště mladí hledají a očekávají od kněze, že bude jejich bezpečným průvodcem ke svatosti. Kněz je správcem neviditelných hodnot, a proto musí svědčit o neviditelném Bohu, se kterým se setkal.

Těchto několik myšlenek nám ukazuje, jak velikým darem je kněz dnes i zítra, a nás to vybízí, abychom úpěnlivě prosili o to,

aby nám Bůh daroval takovéhoto kněze, neboť víme, že Pán řekl:
„Proste, a bude vám dáno“ (Lk 10,2).

*Mons. Pavel Posád
biskup litoměřický*

PŘÍMLUVY

Prosme společně Pána o jeho dary a volejme:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Prosme za naši víru, aby ji Pán udržel v čistotě.
- ⇒ Prosme za naši lásku, aby byla znamením Boží lásky k lidem.
- ⇒ Prosme za naši církev, aby ji Pán dovedl k jednotě.
- ⇒ Prosme za našeho papeže Benedikta XVI.,
aby ho Pán vedl svým Svatým Duchem.
- ⇒ Prosme za naše biskupy, kněze a jáhny,
aby jim Pán dal vytrvalost a horlivost.
- ⇒ Prosme za všechny věřící,
aby vydávali svědectví evangeliu každodenní prací.
- ⇒ Prosme za řeholníky a řeholnice,
aby kontemplací nacházeli poznání Krista,
svým životem rostli do jeho podoby,
misijním úsilím šířili evangelium do světa
a milosrdnou láskou pomáhali trpícím.
- ⇒ Prosme za ty, kdo hledají svou životní cestu,
aby u křesťanů našli pomoc.
- ⇒ Prosme za rodiny, aby byly dobrým prostředím
pro rozvoj povolání k zasvěcenému životu.

*Pane, víme, že bez tebe nemůžeme nic učinit. Děkujeme ti za to,
že se za nás u Otce stále přimlouváš, a chceme tě chválit na věky
věků. Amen.*

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

Žít s církví a v církvi

Ježíš po sobě nezanechal pouze nějaké učení a morální zásady, podle kterých bychom měli žít. Zanechal po sobě něco mnohem zásadnějšího – společenství těch, kdo byli obdařeni po jeho vzkříšení Duchem Svatým sesláním svého Ducha, který je zosobněnou láskou mezi Otcem a Synem, obdaroval učedníky svým nejnějnějším vztahem k všemocnému Bohu a zároveň jim v hojnosti poskytl potřebné dary k poznání a uskutečňování své lásky k lidem. Proto můžeme bez zdráhání vyznat, že my všichni pokřtění, obdarováni Duchem, tvoříme pravé Kristovo tělo. Tím se dotýkáme nejhlubšího tajemství církve. Jsme vtaženi do vzájemné sounáležitosti, která přesahuje všechny mezilidské vazby, založené na přirozenosti nebo domluvě. Říci, že žijeme v církvi nebo s církví, je málo. My jsme církví. Z toho zdroje vyrůstá naše křesťanská důstojnost, která vyniká nade všechnu lidskou snahu o úctu a respekt.

Písmo přirovnává společenství Ježíšových následovníků k poli, stavbě, vinici aj. Tyto obrazy se pokoušejí vystihnout péči vzkříšeného Pána o ty, které vyvolil. Neustále je obdařuje svým Svatým Duchem a jeho dary nezbytnými k posílení víry a následování. Jsme Božím lidem putujícím dějinami, v nichž se my, Pánem vyvolení, navzdory své křehkosti a nedostatečnosti stáváme živým znamením spásy a záchrany celého lidstva podle Ježíšovy vůle. Vzkříšený Pán skrze svého Ducha v našem společenství nadále uskutečňuje své dílo, které započal během svého pozemského pobývání. Být církví je velikým vyznamenáním a výsadou, protože se nezaslouženě stáváme Boží cestou do lidských dějin. Nemůžeme být dostatečně vděční za své vyvolení a výsostné poslání hlásat do celého světa a svým životem osvědčovat neobyčejný a veškeré lidské pomyšlení přesahující Boží záměr s člověkem.

Být církví je mnohem více než někam patřit a přijmout členství v určité vznešené a důstojné společnosti. Znamená podíl a účast na Božím spásném jednání. Zdaleka se tedy nejedná pouze o to, že se hlásíme k nějakým mravním hodnotám. To by bylo málo. Jsme zváni a Duch nám pomáhá, abychom se stávali živým Božím obrazem a zrcadlem jeho spásného jednání pro dobro lidí.

Této úžasné Boží nabídce se zvláštním způsobem důsledně i vnější podobou života oddávají osoby, které zaslechly pozvání k povolání, aby se zcela daly do služby modlitby a zvěstování evangelia. Jejich rozhodnutí vyrůstá z vědomí křestních závazků, které chtějí svým netuctovým způsobem života osvědčovat a uskutečňovat. Nejsou na této cestě samy, ale slouží a krácejí k plněšímu a hodnotnějšímu připodobnění se našemu Pánu ve společenství církve. Jejich služba je duchovním obohacením rozmanitých projevů pravého těla Kristova. Za to stále my děkujeme a chválíme dobrého Pastýře.

*Mons. Václav Malý
pomocný biskup pražský*

PŘÍMLUVY

Bůh je náš Otec, který ví, co potřebujeme. S důvěrou mu předložme své prosby:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Nebeský Otče, dej všem věřícím ducha odpovědnosti za církve a svět.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať si uvědomujeme starost církve o evangelizaci světa.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať začneme především u sebe a své rodiny.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať mladí lidé mohou číst evangelium z našeho všedního života.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať čerpáme denní sílu ke křesťanskému životu v setkání s tebou ve čtení Písma, v modlitbě a kontemplaci.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať při slavení eucharistie nepropadneme pocitu zevšednění.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať neoslabujeme účinky svátostí nevnímavostí srdce.

Otče nebeský, tys poslal svého Jednorozeného, aby žil náš lidský život a vydal se za nás na kříži. Tvůj Syn Ježíš posílá i nás do celého světa, abychom zvali nové bratry a sestry do tvého Království. Povolej dostatek dělníků pro tento úkol, buď s námi, kteří už jdeme za tvým hlasem, a posiluj nás na cestě, abychom vydávali dobré svědectví. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

SOBOTA – 28. dubna 2007

Panna Maria – Matka povolání

V pohledu na tebe, Maria, objevuje a zakouší církev to, čím ona sama touží být. Jsi největší ženou Ducha a zároveň prostřednicí všech milostí a darů. Jsi branou, kterou nebe vstoupilo na zem a Bůh do našeho zraněného lidství, když přijal tělo z tebe, Maria. Od té chvíle veškeré dobro, které k nám přichází od něho a v něm, k nám proniká stejnou cestou, která vede tvým srdcem. Ty sama jeho milosti usměrňuješ a předáváš svým dětem podle potřeb, které instinkt mateřského srdce zná nejcitlivěji a nejlépe.

A totéž platí i naopak. Všechno, co my, děti Boží a děti tvé, vysíláme k Bohu, naše prosby a potřeby, radosti i naděje, o které ve své slabosti ani neumíme vhodně prosit, procházejí opět tvým srdcem Matky. Ty je nejúčinněji předáváš v tajemné síle vztahu lásky, která pojí Matku se Synem. Když na svatbě v Káni Galilejské došlo víno, jako první jsi šla k Synovi a řekla mu: „Nemají vína.“ Připravila jsi zázrak, první a zdaleka ne poslední v dějinách spásy.

Dnes tě chceme prosit: Maria, ty vidíš nejlépe, co nám tolik chybí. „Nemají vína“ by se přesněji dalo vyjádřit: „Mají nedostatek povolání, nemají dost odvahy nabídnout všechno, aby Bůh mohl účinně pronikat do světa skrze duše čisté, chudobné, poslušné a zcela svobodně vyvlastněné ve své bezvýhradné lásce k Bohu.“ Prosíme, přimluv se, aby tvůj Syn i dnes učinil zázrak. Aby v národě, trpícím nedostatkem víry, se probudila vůle a odvaha odpovědět ANO na neodolatelné volání toho Srdce, které nás nejvíce miluje, zve a volá, protože potřebuje naši spoluúčast.

Děti často prosí maminku o věci, které nemusí být k jejich dobru. Není divu, že jim je matka nedává. Zde však víme jistě, že prosíme o něco, co tobě, Maria, nejvíce leží na srdci. Vždyť jediné pravé štěstí tvých dětí je pouze to, že poznají tvého Syna, učiní, co on jim řekne, a odpoví mu na lásku láskou. Přečti si ty sama z našich srdcí, jaké prosby se v nich chvějí. Předem děkujeme za vyslyšení. S tebou stále znovu a denně opakujeme: FIAT, ANO, STAŇ SE.

*Mons. Josef Hrdlička
pomocný biskup olomoucký*

PŘÍMLUVY

Ježíš Kristus je hlasem živého Boha a zve nás k následování. Svěřme se jeho vedení a volejme i my k němu, vždyť jemu na nás záleží.

Prosíme tě, vyslyš nás!

- ⇒ Pane, dej nám živou víru,
abychom byli schopni vydávat svědectví každým dnem.
- ⇒ Pane, učiň nás novým lidem,
následovníky tvých šlépějí a tvůrci pokoje
v tomto neklidném světě.
- ⇒ Pane, odpusť naše selhání
a dej nám odvahu zvolit si tvé evangelium
za směr svého života a činnosti.
- ⇒ Pane, vzbud' v mnoha mladých mužích a ženách
nadšení pro následování tebe v čistotě, chudobě a poslušnosti.
- ⇒ Pane, dej, ať křesťanské rodiny vytvářejí dobré podmínky
pro vznik a růst povolání ke kněžství a zasvěcenému životu.
- ⇒ Pane, učiň, abychom v jednotě s našimi biskupy
byli všichni vzájemně spojeni upřímnou křesťanskou láskou
a sešli se jednou ve tvém království.

Bože, děkujeme ti, že jsi nás povolal a že bereš vážně naše snažení. Dej nám odvahu s nadšením následovat tvého Krista, aby svět poznal, že ty jediný jsi Bůh a že srdce člověka je nepokojné, dokud nespočine v tobě. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

**POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI.
K XLIV. SVĚTOVÉMU DNI MODLITEB ZA POVOLÁNÍ
29. DUBNA 2007 – 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**

TÉMA: Povolání ve službě společenství církve

Ctihodní bratři v biskupské službě,
drazí bratři a sestry!

Každoroční Světový den modliteb za povolání je vhodnou příležitostí, abychom se zaměřili na důležitost povolání pro život a poslání církve a zintenzivnili naši modlitbu za jejich růst v počtu i kvalitě. Pro letošní slavení bych chtěl představit všemu Božímu lidu následující velmi aktuální téma: *povolání ve službě společenství církve*.

Minulý rok, když jsem začal při středečních generálních audiencích nový cyklus katechezí zaměřený na vztah Krista a církve, poznamenal jsem, že první křesťanské společenství bylo ve svém zárodku založeno tehdy, když se několik rybářů z Galileje při setkání s Kristem nechalo získat jeho pohledem, jeho hlasem a přijalo jeho naléhavou výzvu: „Pojďte za mnou, a učiním z vás rybáře lidí“ (Mk 1,17; srov. Mt 4,19). Opravdu, Bůh vždy vyhledával některé osoby, aby s ním úzce spolupracovaly při realizaci na jeho díle

spásy. Ve Starém zákoně na počátku povolal Abraháma, aby založil „velký národ“ (Gn 12,2), a následně Mojžíše, aby osvobodil Izraele z otroctví Egypta (srov. Ex 3,10). Později určil další osoby, především proroky, aby ochraňovali a oživovali smlouvu s jeho lidem. V Novém zákoně Ježíš, slíbený Mesiáš, vyzval jednotlivé apoštoly, aby zůstali s ním (srov. Mk 3,14) a sdíleli jeho poslání. Když jim při Poslední večeři svěřil úkol zpřítomňovat památku jeho smrti a zmrtvýchvstání až do jeho slavného návratu na konci časů, s bolestí v srdci se za ně takto modlil k Otci: „Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich“ (Jan 17,26). Poslání církve je tedy založeno na intimním a věrném spojení s Bohem.

Konstituce II. vatikánského koncilu *Lumen gentium* popisuje církev jako „lid sjednocený působením jednoty Otce i Syna i Ducha Svatého“ (č. 4), ve kterém se zrcadlí Boží tajemství. To znamená, že se v něm odráží trinitární láska a díky působení Ducha Svatého všechny jeho údy tvoří v Kristu „jedno tělo a jednoho ducha“. Zvláště, když se tento lid pod vedením svých pastýřů sjednocuje v eucharistii, prožívá tajemství společenství s Bohem i s bratry. Eucharistie je pramen té církevní jednoty, za kterou Ježíš prosil v předvečer svého utrpení: „Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal“ (Jan 17,21). Toto intenzivní společenství podporuje rozkvět povolání k obětavé službě církvi: srdce věřícího, naplněné Boží láskou, je pohnuto k tomu, aby se zcela oddalo Božímu království. K podpoře povolání je tedy důležitá pastorace vnímavá k tajemství církve - společenství, protože kdo žije v církevním společenství, které je svorné, spoluodpovědné a laskavé, jistě se učí snadněji rozpoznávat Pánovo volání. Péče o povolání vyžaduje proto trvalou „výchovu“ k naslouchání Božímu hlasu podobně, jak to učinil Elí, který pomáhal mladému Samuelovi, aby pochopil, co od něho Bůh žádá, a aby to pohotově uskutečnil (srov. 1 Sam 3,9). Tedy chápavé a věrné naslouchání se nemůže odehrát jinak než v prostředí intimního spojení s Bohem. A toto se uskutečňuje především v modlitbě. Podle explicitního Pánova příkazu musíme na prvním místě neúnavně, společně a vroucně prosit „Pána žně“ o dar povolání. Výzva je plurálu: „Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!“ (Mt 9,38). Tato Pánova výzva odpovídá stylu modlitby „Otče náš“ (Mt 6,9), kterou nás naučil a která podle známého

vyjádření Tertuliána (srov. *De Oratione*, 1,6: CCL 1,258) představuje „syntézu celého evangelia“. Z tohoto úhlu pohledu je také poučná jiná Ježíšova věta: „Shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní“ (Mt 18,19). Dobrý Pastýř nás tedy zve, abychom prosili nebeského Otce a to jednotně a naléhavě, aby poslal povolání ke službě církve – společenství.

II. vatikánský koncil shrnul pastorační zkušenosti minulých století a podtrhl důležitost výchovy budoucích kněží k autentickému církevnímu společenství. Čteme v dekretu *Presbyterorum ordinis*: „Úměrně svému podílu na autoritě vykonávají kněží úřad Krista, Hlavy a Pastýře. Jménem biskupovým shromažďují Boží rodinu, prodchnutou bratrským smýšlením, a vedou ji skrze Krista v Duchu k Bohu Otci“ (č. 6). Tomuto tvrzení koncilu tvoří ozvěnu posynodální apoštolská exhortace *Pastores dabo vobis*, která podtrhuje, že kněz je „služebníkem společenství církve, protože v jednotě s biskupem a v úzkém vztahu s presbyteriem buduje jednotu církevního společenství v harmonii různých povolání, charismat a služeb“ (č. 16). Je nezbytné, aby uvnitř křesťanského lidu bylo každé poslání a charisma orientováno k plnému společenství. Je úkol biskupa a kněží, aby církevní společenství podporovali v harmonii s každým dalším povoláním a církevní službou.

Také zasvěcený život je tu ve svém *proprium* k službě tomuto společenství, jak je to osvětleno mým ctěným předchůdcem Janem Pavlem II. v posynodální apoštolské exhortaci *Vita consecrata*: „Zasvěcený život má každopádně zásluhu na tom, že v církvi účinně přispěl k udržení živé potřeby bratrství, chápaného jako vyznání Nejsvětější Trojice. Stálým povznesením bratrské lásky i formou společného života zjevil, že účast na trinitárním společenství může proměnit lidské vztahy a vzniká tak nový druh solidarity.

Středem každého křesťanského společenství je eucharistie, pramen a vrchol života církve. Kdo se oddá službě evangeliu a žije z eucharistie, ten také postupuje v lásce k Bohu a k bližnímu a přispívá k budování církve jako společenství. Můžeme říci, že „eucharistická láska“ motivuje a zakládá činnost celé církve pro povolání, protože, jak jsem napsal v *Deus caritas est*, povolání ke kněžství a k dalším jiným službám rozkvétají uprostřed Božího lidu tam, kde

jsou lidé, ve kterých je Kristus poznáván skrze své Slovo, svátosti a zvláště eucharistii. A je tomu tak proto, že: „Při liturgii církve, v její modlitbě, v živé komunitě věřících zakoušíme Boží lásku, vnímáme jeho přítomnost a učíme se ji tímto způsobem také uznávat v naší každodennosti. On si nás zamiloval jako první a neustále nás miluje jako první. Právě proto i my můžeme odpovídat láskou“ (č. 17).

Nakonec se obraťme k Panně Marii, která povzbuzovala prvotní společenství církve, kde „se všichni svorně a vytrvale spolu modlili“ (srov. Sk 1,14). Kéž Maria pomáhá církvi, aby se stala v dnešním světě obrazem Nejsvětější Trojice a výmluvným znamením Boží lásky ke všem lidem. Panna Maria, která pohotově odpověděla na volání Otce slovy: „Hle, jsem služebnice Páně“ (Lk 1,38), ať se přimlouvá, aby nechyběli uvnitř křesťanského lidu služebníci Boží radosti – kněží, kteří ve společenství s biskupy hlásají věrně evangelium a slaví svátosti, pečují o Boží lid a jsou připraveni evangelizovat celé lidstvo. Kéž v naší době také vzroste počet zasvěcených osob, které by šly proti proudu tím, že žijí podle evangelních rad chudoby, čistoty a poslušnosti a svědčí prorockým způsobem o Kristu a jeho osvobozujícím poselství spásy. Drazí bratři a sestry, které Pán zve k určitým povoláním v církvi, chtěl bych vás světit zvláštním způsobem Marii, která více než kdo jiný pochopila smysl slov Ježíšových „Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší slovo Boží a podle toho jednají“ (Lk 8,21), aby vás učila naslouchat svému Božskému Synu. Ať vám pomáhá říci životem: „Zde jsem, Bože, abych konal tvou vůli“ (srov. Žid 10,7). S těmito přáními Vás ujišťuji o své vzpomínce v modlitbě a všem vám ze srdce žehnám.

Ve Vatikánu, 10. února 2007

Benedikt XVI.

PŘÍMLUVY

Milí bratři a sestry, jednomyslně a s důvěrou se obraťme v modlitbě k Bohu, svému Otci, aby jeho milost stále obnovovala církev a působila změnu v lidech:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Modleme se, aby v církvi nikdy nechyběli ti, kdo by v kněžské službě pracovali oddaně a s láskou na posvěcování Božího lidu.
- ⇒ Modleme se, aby v žádné křesťanské obci nechyběl pastýř, který by hlásal evangelium, slavil eucharistii, vyučoval ve víře a posiloval trpící.
- ⇒ Modleme se, aby mladí muži, kteří cítí volání k řeholnímu životu, měli sílu překonat překážky a s radostí následovali Krista chudého a poslušného.
- ⇒ Modleme se, aby mladé dívky, které jsou Bohem povolány, pocítily radost z toho, že se zcela zasvětily Kristově lásce životem v rozjímání a ve skutcích lásky.
- ⇒ Modleme se, aby bylo dostatek poslů evangelia, kteří by hlásali Krista těm, kdo ho ještě neznají.

Přijmi, Pane, prosby své církve a tvé milosrdenství ať nám dá, v co se pro své nepatrné zásluhy neodvažujeme doufat. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

OBSAH

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI.	3
NEDĚLE 22. 4.: <i>Výzva k modlitbě (kardinál M. Vlk)</i>	4
PONDĚLÍ 23. 4.: <i>Povolání následovat Krista (J. Graubner)</i>	6
ÚTERÝ 24. 4.: <i>Zasvěcený život (D. Duka, OP)</i>	8
STŘEDA 25. 4.: <i>Život podle evangelia (J. Paďour, OFMCap.)</i>	10
ČTVRTEK 26. 4.: <i>Kněžství (P. Posád)</i>	12
PÁTEK 27. 4.: <i>Žít s církví a v církvi (V. Malý)</i>	14
SOBOTA 28. 4.: <i>Panna Maria – Matka povolanych (J. Hrdlička)</i>	17
NEDĚLE 29. 4.: <i>Poselství Svatého otce Benedikta XVI. k XLIV. světovému dni modliteb za povolání</i>	19